

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817208132
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817208132.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej vo veci starostlivosti o maloletú N. S., nar. XX.XX.XXXX a maloletú J. S., nar. 18.XX.XXXX, obe bytom ako matka, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., P. XXX/XX, zastúpenej S. X. H., advokátkou so sídlom K., J. sv. U. XX a V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XX, o zvýšení výživného, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. augusta 2017, č. k. 4P/21/2017-47, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. vyživovaciu povinnosť otca k mal. J., nar. XX.XX.XXXX naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 4P/38/2015-164 zo dňa 11.01.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/20/2016-181 zo dňa 28.04.2016 vo výške 80,- eur mesačne zvyšuje na sumu 100,- eur mesačne, a to počnúc dňom 02.05.2017. Takto zvýšené výživné je otec povinný platiť k rukám matky najneskôr do 15. dňa v mesiaci, mesačne vždy vopred. Vo výroku II. určil, zročné výživné u mal. J. za obdobie od 02.05.2017 do 31.08.2017 vo výške 79,50 eur, ktoré je otec povinný vyrovnať a zaplatiť matke do 15.09.2017. Vo výroku III. návrh matky na zvýšenie výživného na mal N. zamietol. Vo výroku IV. Rozhodol o úhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného na mal. N. nie je dôvodný a na mal. J. je dôvodný len sčasti. Matka žiadala návrhom zvýšiť výživné voči mal. N. zo sumy 90 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne a voči mal. J. zo sumy 80 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne, u oboch od podania návrhu z dôvodu, že mal. J. nastúpila do 1. ročníka základnej školy, že sa jej zhoršil zrak a musí nosiť okuliare, že otec sa zamestnal. V konaní bolo preukázané, že došlo ku zmene pomerov, ktorá je dôvodom pre zvýšenie výživného u maloletej J.. Táto zmena pomerov je podstatná a vyplýva z porovnania pomerov v čase ostatného rozhodovania o výživnom so stavom v čase tohto rozhodnutia. Od posledného rozhodnutia o výživnom sa podstatne zmenili pomery u maloletej J., ktorá sa stala v školskom roku 2016/2017 žiačkou 1. ročníka základnej školy. Kým v čase ostatného rozhodovania o výživnom (rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/38/2015- 164 zo dňa 19.01.2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/20/2016-181 zo dňa 28.04.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.05.2016) maloletá J. navštevovala materskú školu, v súčasnosti je maloletá žiačkou základnej školy v H., v ktorej tento školský rok ukončila 1. ročník. Začatím povinnej školskej dochádzky nepochybne vzrástli potreby maloletej, keď jej pribudli výdavky spojené s návštevou školy, čo otec detí nenamietol. Na jednej strane sa u maloletej upravil zdravotný stav (mal. prekonávala v minulosti opakované respiračné infekty) a odbudli jej povinné kontroly u odborných lekárov - imunoalergologická, endokrinologická ambulancia a zostali jej povinné kontroly v kardiologickej ambulancii, na druhej strane jej pribudla kontrola u očnému lekárovi, keď maloletá začala nosiť okuliare. Maloletej odbudli výdavky na

lieky (pôvodne vo výške do 20 eur mesačne). Maloletá je od posledného rozhodnutia o výživnom staršia o rok a takmer 4 mesiace. Vzhľadom na zmenu pomerov na jej strane danú začiatkom povinnej školskej dochádzky od 01.09.2016 je podľa názoru súdu táto zmena pomerov dôvodom na zvýšenie výživného u mal. J. na 100 eur mesačne. Pri úvahe súdu o sume, ktorá zodpovedá zvýšeniu výživného, súd vzal do úvahy zvýšenie nákladov mal. J. v súvislosti s jej povinnou školskou dochádzkou, výdavky na okuliare. Na druhej strane nemožno opomenúť, že zdravotný stav maloletej sa upravil a odbudli jej výdavky na lieky a kontroly u dvoch odborných lekárov. Bežné potreby maloletej sa výrazne nezvýšili, keďže od posledného rozhodnutia o výživnom uplynul len čas vyše jedného roka. V prípade mal. N. nenastala žiadna podstatná zmena pomerov. Aj mal. N. sa upravil zdravotný stav a odbudli jej výdavky na lieky, čo možno kompenzovať s tým, že je o niečo vyše roka staršia ako v čase ostatného rozhodovania o výživnom. U matky mal. detí nenastala žiadna podstatná zmena pomerov. Jej príjem sa zvýšil len mierne z pôvodných 395,85 eur mesačne netto na súčasných 412,91 eur netto. Je pravdou, že otec sa medzičasom zamestnal a jeho príjem je vyšší ako v čase posledného rozhodovania o výživnom. V čase posledného rozhodovania bol evidovaný nezamestnaný s (otcom) priznaným príjmom 200 eur mesačne. V súčasnosti (zamestnaný je od 16.08.2016) je jeho príjem vyšší, a to v priemere vo výške 578,63 eur netto (za obdobie od septembra 2016 do apríla 2017), resp. 705,57 eur netto od januára 2017 doteraz. Otcovi však pribudli výdavky na cestovné do práce vo výške 100 eur mesačne. V domácnosti otca žijú otec, jeho priateľka a dve mal. deti, v domácnosti matky matka, jej priateľ a dve mal. deti. Kým však matka má dve vyživovacie povinnosti, otec má vyživovaciu povinnosť k trom mal. deťom. Priateľ matky detí nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, ale partnerka otca detí má jednu vyživovaciu povinnosť. Pri porovnaní príjmov do oboch domácností je pri príjme matky 413 eur s daňovým bonusom 42,82 eur a príjmom jej priateľa 700 eur mesačne (takýto príjem matka uvádzala v čase posledného rozhodovania o výživnom, pričom možno dôvodne predpokladať rovnaký jeho príjem i v súčasnosti), príjem do domácnosti matky spolu 1.155 eur. Príjem do domácnosti otca pri príjme jeho partnerky vo výške 450 eur a príjme otca 705 eur rovnako spolu 1.155 eur. Výdavky na domácnosť sú v oboch domácnostiach takmer rovnaké (300 eur, resp. 310 eur), rovnaký je i príjem z rodinných prídavkov na mal. deti. Súd má za to, že s prihliadnutím na súčasné osobné, príjmové pomery rodičov, je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu mal. J. zvýšeným výživným vo výške 100 eur mesačne. Na zvýšenie výživného vo vyššej sume vzhľadom na vek, odôvodnené potreby mal. J. ako žiačky 1. stupňa základnej školy, na žiadne iné ako bežné výdavky, na zdravotný stav, na voľnočasové aktivity maloletej, podľa názoru súdu nebol dôvod. Súd dodáva, že nemožno opomenúť, že matka je poberateľkou daňového bonusu vo výške 42,82 eur mesačne, čo jej príjem zvyšuje a tiež poberateľkou rodinných prídavkov určených na potreby mal. detí. Keďže podľa názoru súdu nie je dôvod na zvýšenie výživného u mal. N., súd návrh matky vo vzťahu k mal. N. zamietol. Právne rozhodnutie odôvodnil u st. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Matka žiadala zvýšiť výživné od podania návrhu, t.j. od 02.05.2017. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca od navrhovaného obdobia, kedy nepochybne už zmena pomerov u maloletej J. i otca nastala. Nedoplatok na zročnom výživnom súd povolil otcovi vzhľadom na jeho výšku vyrovnáť do 15.9.2017. Zameškané výživné predstavuje sumu 79,50 eur, t.j. za mesiace jún 2017 - august 2017 po 20 eur, spolu 60 eur plus alikvotnú sumu 19,50 eur od 02.05.2017 do 31.05.2017 (20 eur delene 31 dní krát 30 dní), spolu 79,50 eur. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti tomuto rozsudku poslali v zákonnej lehote odvolania matka aj otec maloletých detí.

3. Matka maloletých detí odvolaním napadla rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Navrhla ho zmeniť tak, že odvolací súd jej návrhu na zvýšenie výživného na obe maloleté deti vyhovie v zmysle jej návrhu. Poukázala na zmenu pomerov na strane otca maloletých detí, ktorá spočíva v tom, že v čase poslednej úpravy výživného bol nezamestnaný, pričom priznal príjem len z brigádnickej činnosti vo výške maximálne 200 eur mesačne, v súčasnej dobe je už zamestnaný a dosahuje príjem približne 700 eur mesačne a ako sám súd uviedol, jediným jeho novým a zvýšeným výdavkom je cestovné do práce vo výške 100 eur. Tento výdavok otca spochybnila. Pokiaľ súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zmene výživného a o zamietnutí časti návrhu skutočnosťou, že otec má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom, tieto pomery existovali aj pri poslednej úprave výživného. Naviac, pokiaľ súd prvej inštancie porovnával príjmy v domácnostiach oboch rodičov, poukázala na skutočnosť, že v čase poslednej úpravy výživného bola partnerka otca, žijúca s ním v spoločnej domácnosti, nezamestnaná, pričom v súčasnosti je už zamestnaná s príjmom vo výške 450 eur, teda vyšším ako je jej príjem. Ďalej dôvodila, že poberateľkou daňového bonusu 42,80 eur bola už v čase poslednej úpravy výživného. Poukázala na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý jednoznačne doporučil zvýšenie výživného v

navrhovaných sumách, najmä s ohľadom na skutočnosť, že otec je dlhodobo zamestnaný. Namietala, že v danej veci súd nevykonal šetrenie pomerov v domácnosti otca.

4. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že zotráva na dôvodoch, ktoré uviedol v odvolaní. Nesúhlasil so zvýšením výživného na každé dieťa po 130 eur mesačne. Uviedol, že jeho príjem už nie je vo výške 700 eur mesačne, ale vo výške 440 eur brutto mesačne od 01.07.2017. Za nepravdivé označil tvrdenie matky, že sa v jeho nešetrlí pomery. Poukázal na to, že príjem jeho domácnosti sa nezvýšil a pomery u maloletých detí sa nezmenili, nie je preto dôvod na zvýšenie výživného.

5. Otec odvolaním napadol výroky I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými bolo zvýšené výživné na maloletú J. a zročné výživné na maloletú J.. Navrhol ho v tejto časti zmeniť tak, že výživné na maloletú J. bude určené vo výške 90 eur mesačne počnúc dňom 02.05.2017. Zročné výživné na maloletú J. za obdobie od 02.05.2017 do 31.08.2017 vo výške 39,50 eur mu súd povolí splácať v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným. Namietal, že súd nebral do úvahy, že výživné na maloletú J. sa zvyšovalo pred rokom a to zo zdravotných dôvodov. Zdravotný stav sa upravil, pominuli výdavky na lieky a má len nosiť okuliare, a to nie sústavne. Súd vzal do úvahy iba tvrdenie matky, že kúpila okuliare za 92 eur a to bez dokladu. Súd tiež vzal do úvahy vyhlásenie matky, že s priateľom, s ktorým žije, spoločne nehospodária, čo sa nezakladá na pravde. Vytykal súdu prvej inštancie, že príjem v domácnosti otca a matky neposudzoval rovnako, keď pri prijímaní partnera matky bral do úvahy príjem len na základe označenia matky, bez akéhokoľvek dokladu. Uviedol, že príjem domácnosti matky je oveľa vyšší. Poukázal na zlepšenie zdravotného stavu maloletej J., matka jej nemusí kupovať lieky a ušetrené peniaze pokryjú zvýšené výdavky v súvislosti s nástupom do školy. Uviedol, že náklady na okuliare maloletej mali zaplatiť obaja rodičia rovnakým dielom. Zvýšenie výživného na maloletú J. o 20 eur mesačne je z toho dôvodu neprimerané. Dôvodil, že výživné na maloletú J., ktorá je o dva roky staršia ako maloletá N. bude 100 eur, t. j. o 10 eur vyššie ako u staršej maloletej N..

6. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že zotráva na svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní.

7. Matka vo svojej odvolacej replike k vyjadreniu otca označila konanie otca za vysoko účelové, keď k odvolaniu doložil dohodu o zmene pracovnej zmluvy bez udania dôvodu tejto zmeny. Poukázala na to, že otec takto postupuje opakovane, čím sleduje účelové zníženie výživného. Už pri prvom rozhodovaní o určení výživného, ako aj pri jeho návrhu na zmenu, ešte v konaní sp. zn. 4P/38/2015, bez udania dôvodu skončil pracovný pomer dohodou. Následne sa opätovne zamestnal u zamestnávateľa, s ktorým predtým skončil pracovný pomer, resp. mimopracovný pomer dohodou. Navyše, doklady, ktoré predložil uvádzajú, že k zmene došlo k 01.07.2017, pričom túto skutočnosť neuviedol v prvostupňovom konaní. Ďalej poukázala na to, že otec kúpil po vynesení rozsudku a tiež po „znížení“ jeho mzdy nehnuteľnosť, rodinný dom v obci, o čom predložila súdu výpis z LV č. XXX. Nakoľko v časti ťarchy je vyznačené záložné v prospech Slovenská sporiteľňa, a.s., predpokladá, že uvedené je spôsobom financovania kúpy tejto nehnuteľnosti (hypotekárny úver, úver). Uviedla, že nie je dostatočne zrejmé, ako zo zníženej mzdy je možné vo finančných inštitúciách získať takýto druh financovania kúpy nehnuteľnosti. Predložila súdu aj doložila ďalšie LV, ktoré dokladujú majetkové pomery otca.

8. Otec vo svojej odvolacej duplike k vyjadreniu matky uviedol, že nemôže za to, že jeho zamestnávateľ zmenil výšku odmeňovania. Dom č. XX v K. vlastní v podiele 1, druhú 1 vlastní jeho priateľka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Mal za to, že skutočnosť, že dostali úver ako ho budú splácať je ich vec. Uviedol, že riešili bytový problém a nakoľko boli v podnájme a platili 310 eur nájomné. Predmetný úver platí spoločne s priateľkou v sume 290 eur. Domnieva sa, že kúpou nehnuteľnosti vytvára lepšie prostredie pre ich dcéry, ktoré jeho podiel po jeho smrti zedia. Ďalšiu nehnuteľnosť vlastní v podiele 37/554-ín, čo je 36,5 m² a je to časť nehnuteľnosti nadobudnutá od rodičov. Z uvedeného je zrejmé, že matka detí napáda všetko, čo urobí, i keď je to v prospech ich detí a aj to, čo od neho nezávisí, t. j. zníženie mzdy od zamestnávateľa.

9. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky a odvolaniu otca právne nevyjadril.

10. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v celom rozsahu podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 cit. ust. obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (§ 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z.).

V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada nato, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

V zmysle ods. 5 cit. ust. výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výživou dieťaťa je mienené zabezpečovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný rozvoj po stránke fyzickej a duševnej.

12. Ustanovenie § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine umožňuje zmeniť výšku výživného, pokiaľ nastane zmena pomerov. Výživné sa totiž určuje vždy podľa stavu, ktorý je daný v čase rozhodovania súdu o tomto nároku dieťaťa. Plynutím času môže nastať akákoľvek zmena pomerov súvisiaca s vekom dieťaťa, a s tým spojenými zvýšenými nákladmi na výživu, a môže nastať i zmena pomerov na strane rodičov, ktorá spravidla súvisí s ich zárobkovými, osobnými a majetkovými pomermi. Výživné však možno zmeniť len v prípade výraznej zmeny rozhodujúcich okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia tak na strane oprávneného, ako aj na strane povinného výživné platiť.

13. V prípade, keď súd má rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa tohto ustanovenia, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné. Súd je v rámci tohto konania povinný zistiť skutočný stav veci v zmysle § 35 a § 36 CMP a na základe zisteného skutočného stavu vykonať porovnanie pomerov účastníkov v čase poslednej úpravy výživného s pomermi v súčasnej dobe.

14. Z citovaného ustanovenia vyplýva zásada, že úprava výživného sa deje vždy podľa stavu, ktorý tu je v dobe, kedy je rozhodnutie vydané. Môže prísť k zmene potrieb oprávneného, najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom (fyzickým vyspíevaním, počínajúcou školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolanie), ale môže nastať aj zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v dovtedajšom rozsahu, napr. v dôsledku vzrastu alebo poklesu jeho príjmu, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť. Musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, nie len o zmenu prechodnú, a zmena sa musí týkať navyše skutočností, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy o výživnom pre mal. deti bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/38/2015- 164 zo dňa 19.01.2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/20/2016-181 zo dňa 28.04.2016, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca k mal. N. zo sumy 70,- eur mesačne na sumu 90,- eur mesačne a k mal. J. zo sumy 70,- eur mesačne na sumu 80,- eur mesačne, u oboch detí počnúc dňom 01.09.2015. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.05.2016. Pri určení výšky výživného vychádzal súd z príjmu otca vo výške 200 eur mesačne, ktorý dosahoval z brigád na stavebných prácach. Otec v čase poslednej úpravy výživného bol nezamestnaný. Matka v čase poslednej úpravy výživného dosahovala čistý mesačný príjem vo výške 395,85 eur.

16. V tomto konaní sp. zn. 4P/21/2017 sa matka svojím návrhom domáhala zvýšenia výživného na mal. N. zo sumy 90 eur na 130 eur mesačne a na mal. J. zo sumy 80 eur mesačne na 130 eur mesačne

počnúc dňom podania návrhu. Ako dôvod uvádzala zmenu pomerov na strane mal. J., ktorá sa stala žiačkou 1. ročníka základnej školy, navyše sa jej zhoršil zrak a musí nosiť okuliare. Zmenu pomerov videla aj na strane otca, ktorý sa zamestnal.

17. Súd prvej inštancie konštatoval, že v súčasnosti otec od januára 2017 dosahuje čistý mesačný príjem 705,57 eur, za obdobie od septembra 2016 do apríla 2017 dosahoval čistý mesačný príjem 578,63 eur. Matka za obdobie od mája 2016 do apríla 2017 dosiahla čistý mesačný príjem vo výške 412,91 eur. Súd prvej inštancie mal za to, že v konaní bolo preukázané, že došlo ku zmene pomerov, ktorá je dôvodom pre zvýšenie výživného na mal. J., ktorá v školskom roku 2016/2017 sa stala žiačkou 1. ročníka základnej školy, kým v čase posledného rozhodnutia o výživnom navštevovala materskú školu, čím nepochybne vzrástli potreby mal. J., na druhej strane sa u nej upravil zdravotný stav, odbudli u nej výdavky na lieky pôvodne vo výške 20 eur. Aj u mal. N. došlo k úprave zdravotného stavu, odbudli jej výdavky na lieky, čo možno kompenzovať tým, že je o niečo vyše roka staršia od poslednej úpravy výživného. U matky nenastala žiadna podstatná zmena pomerov. I keď u otca súd prvej inštancie konštatoval zmenu pomerov od poslednej úpravy výživného, kedy bol nezamestnaný s priznaným príjmom 200 eur mesačne, v súčasnosti je zamestnaný a jeho príjem je vyšší 578,63 eur netto, resp. od januára 2017 vo výške 705,57 eur netto, súd prvej inštancie zohľadnil u otca výdavky na cestovné vo výške 100 eur mesačne. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na tú skutočnosť, že otec má vyživovaciu povinnosť k trom deťom, matka k dvom deťom a porovnal súčasné príjmy v domácnostiach oboch rodičov a uzavrel, že s prihliadnutím na súčasné osobné, príjmové pomery rodičov je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na mal. J. výživným vo výške 100 eur mesačne.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie neporovnal však okolnosti v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom s okolnosťami, ktoré sa podľa názoru matky mali zmeniť od poslednej úpravy výživného. Pri rozhodovaní o zvýšení výživného je potrebné porovnať, či povinnému rodičov pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. V danej veci aj v čase poslednej úpravy výživného otec mal vyživovaciu povinnosť k trom deťom. Odvolací súd má za to, že posledná zmena pomerov nastala u otca v jeho príjme, čo súd prvej inštancie mal u otca vyhodnotiť ako podstatnú zmenu pomerov.

19. Z vyjadrenia otca k odvolaniu matky vyplýva, že otec od 01.07.2017 už nedosahuje príjem 700 eur mesačne, ale jeho príjem je 440 eur brutto mesačne. Ako dôvod uviedol, že jeho zamestnávateľ mu zmenil výšku odmeňovania. Na repliku matky k vyjadreniu otca reagoval tak, že čo sa týka kúpy domu súp. č. XX v K., je jeho spoluvlastníčkou v podiele 1, druhú 1 vlastní jeho priateľka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Uviedol, že si riešili bytový problém, nakoľko boli v podnájme a platili nájomné 310 eur mesačne. Úver platí spoločne s priateľkou v sume 290 eur mesačne. Na základe uvedeného nie je dostatočne zistené, prečo otec dosahuje od 01.07.2017 (teda už počas prvoinštančného konania) taký nízky zárobok oproti predchádzajúcemu obdobiu, nie je zistené, či si otec kúpou predmetného rodinného domu musel riešiť bytovú otázku s ohľadom na výšku úverového zaťaženia a či si svoju bytovú otázku riešil v nevyhnutnom rozsahu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej nevyplýva, aké sú odôvodnené potreby mal. N., keď u mladšej dcéry J. bolo určené vyššie výživné ako je určené výživné na staršiu N..

20. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie o znížení výživného považuje z uvedených dôvodov za nesprávny a pre nedostatočne zistený skutočný stav veci aj za predčasný.

21. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie /§ 391 ods. 1 CSP/.

22. V ďalšom konaní súd prvého inštancie doplní dokazovanie v hore naznačenom smere, zistí skutočný stav veci a opätovne dôsledne porovná pomery účastníkov v čase poslednej úpravy a v súčasnom čase a vyhodnotí, či zistené pomery na strane otca odôvodňujú zvýšenie výživného na maloleté deti a od akého obdobia. Súd prvej inštancie si vyžiada od zamestnávateľa jednak pracovné hodnotenie, akú prácu otec vykonáva, v akom rozsahu, jednak mzdové listy za obdobie aspoň 6 mesiacov pred znížením mzdy otca, t.j. od 01.01.2017 do 30.06.2017.

23. Vysloveným právnym názorom je súd prvého stupňa viazaný /§ 391 ods. 2 CSP/.

24. Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).